

[Arne Bjerregaard]

vil skabe, forme og udvikle samfundet, der- ved, hvis man får dette, er man altid parat til at modtage en hvilken som helst teknisk udvikling og bearbejde den på den rigtige måde. Hvis vi ikke gør det, bliver vi jo bare stater i et særdeles ligegyldigt livsforløb.

Og Dankortet, må jeg sige, er og bliver aldrig noget djævelskab. Det er noget, som måske kan gøre os tilværelsen behageligere og lettere. Jeg ved ikke, om det gør den rigere, men i alt fald kan den gøre den behageligere og lettere og nemmere på mange måder; det er ikke dér, faren ligger. Men menneskene i sig selv kan tilsyneladende indeholde noget djævelskab, og derfor er det sådan set ikke Dankortet, vi skal bearbejde, men derimod menneskene, vi skulle bearbejde.

Derfor må jeg sige, at selv om jeg gerne med frimodighed ville modtage det nye forenkede og behagelige betalingssystem, må jeg sige, at der er visse forudsætninger, som ikke altid, eller tilsyneladende ikke altid, er til stede i den øjeblikkelige situation. Men vi vil ikke afvise, at man skal søge at fremme det, selv om visse forudsætninger ikke er til stede i øjeblikket.

Industriministeren (Erling Jensen):

Må jeg ikke allerførst takke for en meget saglig og, synes jeg, meget vidtrækkende debat om disse problemer, læggende op til en forståelse for det rimelige i en fremtidig lovgivning om købekortsystemer i almindelighed og læggende op til en forståelse for, at vi skal orientere hinanden på ny, når der foreligger en endelig fremsættelse, en endelig formulering af et Dankort, dets indhold og dets anvendelse.

Fru Aase Olesen udtrykte sin tvivl om, at tilsynet med banker og sparekasser ville være de egnede overvågningsmulighed. For det første er vi vel enige om, at det kun gælder på en del af området – registrerrådet eksisterer fortsat og har en anden opgave. Først og fremmest vil jeg måske nok have lov at sige, at ingen har hidtil betvivlet, at bank- og sparekassetilsynet var i stand til at overvåge og kontrollere det, der var indeholdt i en lovgivning, der gav dem sådanne beføjelser. Det centrale er lovgivning, og når derfor både fru Aase Olesen spørger, om vi fra statens side vil overtage købekortsystemerne eller i hvert fald Dankortsystemet, og når fru Lone Dyb-

kjær siger noget tilsvarende i form af, om vi vil gøre det til en koncessioneret virksomhed, er svaret nej. Det, vi vil, er at gøre det, vi normalt gør i dette ting, når vi ønsker at overvåge noget og følge det, når vi ønsker at have ret til at godkende det og have ret til løbende at kontrollere det, det er at lovgive sådan, at dette bliver muligt, sådan at man ikke kan undgå at komme ind under et system, som dette folketinges flertal har besluttet.

Jeg skal sige til hr. Svend Andersen, at jeg var overordentlig glad, fordi hr. Svend Andersen så stærkt markerede tre af de væsentlige synspunkter, der eksisterer, synspunkterne om medarbejderne, om beskæftigelsen, om forbrugerne og om detailhandelen. Det er ikke mindst de mindre virksomheder, som gerne skulle have lige så gode muligheder som alle andre for at være med, og jeg deler de vurderinger, som hr. Svend Andersen dér giver udtryk for.

Fru Annelise Gotfredsen udtrykte sin gode vilje til at være med i et lovgivningsinitiativ, men sagde – hvad jeg nu heller ikke er forvænt med – at jeg skulle ikke regne med nogen blankocheck. Det vil jeg nok i det hele taget gerne være fri for i denne sag, for jeg tror, det er meget vigtigt, at vi tager os god tid her i salen til at drøfte et lovforslag og vi tager os god tid til i et udvalgsarbejde at gennemdrøfte det. Der er overordentlig mange detailvurderinger om købekort i almindelighed og Dankortet i særdeleshed. Jeg tror, det vil være meget værdifuldt, at vi kan komme til bunds i dem, så der ikke rester for megen usikkerhed i det øjeblik, vi gør os klar til at beslutte os til en lov og vedtage den ved en tredjebehandling om købekortsystemer, både eksisterende og kommende. I den forbindelse vil jeg også gerne sige, at det vil være min hensigt, når der foreligger et lovudkast, da at lade dette lovudkast få en ganske lang høringsperiode og sørge for, at alle de, der har rimelige og berettigede interesser i denne sag – og det er bl. a. de tre grupper, der er nævnt før i mit svar til hr. Svend Andersen, deriblandt også alle de faglige organisationer, der har interesse i det beskæftigelsesmæssige og det arbejdsstrygheds-mæssige, og ikke mindst naturligvis Forbrugerrådet og de detailhandelsorganisationer, der kan blive berørt af det – får god og rigelig lejlighed til at vurdere tingene og til at aflevere deres